

ДЕРЖАВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ ПО ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСАХ

(Держкомзем України)

03151, м. Київ, вул. Народного ополчення, 3
тел. 249-96-91, факс 249-96-70

27.12.2006 року № 14-17-7/9942

Держземінспекція України

Держкомземом розглянуто службову записку стосовно трактування терміну "використання земель не за цільовим призначенням" та повідомляється наступне.

Відповідно до статті 19 Земельного кодексу України землі України за основним цільовим призначенням поділяються на такі категорії:

- а) землі сільськогосподарського призначення;
- б) землі житлової та громадської забудови;
- в) землі природно-заповідного та іншого природоохоронного призначення;
- г) землі оздоровчого призначення;
- г) землі рекреаційного призначення;
- д) землі історико-культурного призначення;
- е) землі лісгосподарського призначення;
- є) землі водного фонду;
- ж) землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення.

Таким чином, цією статтею визначається вичерпний перелік категорій земель за цільовим призначенням.

Також земельним законодавством чітко визначено які землі належать до тієї чи іншої категорії та для чого вони можуть використовуватися, а саме глава 5 Земельного кодексу України землі сільськогосподарського призначення, глава 6 Земельного кодексу України землі житлової та громадської забудови, глава 7 землі природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, глава 8 землі оздоровчого призначення, глава 9 землі рекреаційного призначення, глава 10 землі історико-культурного призначення, глава 11 землі лісгосподарського призначення, глава 12 землі водного фонду, глава 13 землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення. Таким чином, якщо земельна ділянка була надана для розміщення об'єкту чи для використання в межах будь якої категорії відповідно до статті 19 Земельного кодексу України, але через якийсь час там було розташовано інший об'єкт чи вона використовується по іншому, але в межах тієї категорії що була першочергова надана, то використання земельної ділянки не за цільовим призначенням в цьому випадку відсутнє.

Наприклад: рішенням міської ради земельна ділянка передана у приватну власність для будівництва спортивного комплексу, що зазначено в державному акті на право приватної власності на земельну ділянку, але через деякий час власник земельної ділянки приймає рішення про зруйнування спортивного комплексу та будує на цьому місті розважальний комплекс.

В цьому випадку порушення земельного законодавства щодо нецільового використання земельної ділянки відсутнє, оскільки земельна ділянка використовується в межах тієї ж категорії в межах якої її надано, а саме, як земля житлової та громадської забудови.

Положенням про Державну інспекцію з контролю за використанням і охороною земель визначено, що Держземінспекція відповідно до покладених на неї завдань організує і здійснює державний контроль за використанням земельних ділянок відповідно до цільового призначення. В наведеному прикладі до повноважень інспекції належить перевірка використання земельної ділянки в межах категорії житлової та громадської забудови.

Заступник Голови

В.В. Жмуцький